

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **L. M.**, v řízení zastoupeného JUDr. Milanem Veverkou, advokátem se sídlem Nový Jičín, U Hřiště 470, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Ostravě** se sídlem Ostrava, Na jízdně 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2.11.2009 č.j. 6844/09-1102-803084, ve věci daně z příjmů,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě ze dne 2.11.2009 č.j. 6844/09-1102-803084 se pro vady řízení **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 10.640,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Milana Veverky, advokáta se sídlem Nový Jičín, U Hřiště 470.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo k žalobcovu odvolání změněno rozhodnutí Finančního úřadu v Havířově ze dne 6.11.2007 č.j. 99120/07/370931/0144 tak, že daňová povinnost žalobce k dani z příjmů za zdaňovací období roku 2003 byla snížena z 220.276,- Kč na 80.628,- Kč.

Namítá, že:

- 1) po předcházejícím zrušujícím rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 14.5.2009 č.j. 22 Ca 320/2008-33 žalovaný seznámil žalobce s výsledky odvolacího řízení a žalobci stanovil lhůtu k vyjádření. Na to žalobce reagoval podáním žádosti o prodloužení lhůty. Vzhledem k tomu, že žalovaný podstatně změnil způsob stanovení daně podle pomůcek, hodlal se žalobce s tímto postupem detailně seznámit, aby se mohl kvalifikovaně vyjádřit. Místo toho, aby žalovaný vyřídil podanou žádost, rozhodl meritorně ve věci;
- 2) nebyly zohledněny výhody svědčící pro daňový subjekt – nezdanitelné části základu daně podle § 15 odst. 1 písm. b), c) zák. č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“), a to přesto, že žalobce tyto výhody uplatnil v daňovém přiznání za následující zdaňovací období roku 2004. Pokud by žalovaný nepostupoval, jak uvedeno v žalobním bodu 1), žalobce by jistě tyto výhody uplatnil i v tomto řízení;
- 3) žalovaný ve skutkově stejné věci rozhodoval o dani z přidané hodnoty, kde rozhodnutím ze dne 4.12.2009 žalobcově odvolání vyhověl. Tato rozhodnutí o dani z přidané hodnoty jsou tak v rozporu s napadeným rozhodnutím, z čehož žalobce dovozuje porušení zásady legitimního očekávání.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. K jednotlivým žalobním bodům uvádí:

- 1) z předvolání ze dne 4.9.2009 je zřejmé, co žalovaný po žalobci požadoval. V tomto předvolání byl žalobce poučen, že pokud se nedostaví ani neomluví, bude rozhodnuto o odvolání. Žalobce reagoval podáním doručeným žalovanému 14.9.2009, kde navrhl náhradní termín jednání až na 7.10.2009. Vzhledem k obstrukčnímu jednání žalobce při přebírání písemností se žalovaný pokusil doručit písemnost „Sdělení výsledků odvolacího řízení“ svými pracovníky, avšak bezúspěšně, proto byla tato písemnost žalobci zaslána poštou, kdy přílohou doručované písemnosti byl i příslušný úřední záznam (podklad pro stanovení daně podle pomůcek). Zásilka byla žalobci doručena 9.10.2009. I zde byl žalobce poučen o možnosti vyjádřit se k výpočtu jeho daňové povinnosti do doby, než bude o odvolání rozhodnuto. Napadené rozhodnutí bylo vydáno 2.11.2009 a nabylo právní moci 19.11.2009, t.j. 2,5 měsíce po doručení předvolání k projednání výsledků odvolacího řízení. Jde-li o podání doručené žalovanému 26.10.2009, nespecifikuje, o prodloužení jaké lhůty žádá. Podle obsahu se navíc jedná o podání vztahující se k písemnosti ze dne 1.9.2009 č.j. 67501/09/3709318002024, na podkladě které však žalobou napadená daňová povinnost nebyla stanovena;
- 2) tyto výhody žalobce neuplatnil v daňovém přiznání za rok 2003 ani jinak nedeklaroval;
- 3) principy uplatňování daně z příjmů a daně z přidané hodnoty jsou odlišné, daňové řízení ohledně každé z těchto daní sleduje jiné cíle – zejm. jsou pro daň z příjmů

a pro daň z přidané hodnoty stanoveny odlišné podmínky pro daňovou účinnost výdajů.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Předně však krajský soud vyhodnotil jako nedůvodný žalobní bod 3). Byla-li žalobcem odkazovaná rozhodnutí o dani z přidané hodnoty vydána žalovaným až 4.12.2009, jen stěží mohla v žalobci očekávání o tom, jak bude rozhodnuto v této věci, kde bylo rozhodnutí o odvolání vydáno již o měsíc dříve (2.11.2009), resp. žalobci doručeno o dva týdny dříve (19.11.2009).

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že po zrušení předchozího rozhodnutí žalovaného rozsudkem zdejšího soudu ze dne 14.5. 2009 č.j. 22 Ca 320/2008-33 žalovaný předvolal zástupce žalobce k projednání skutečností zjištěných v odvolacím řízení vedeném společně o dani z přidané hodnoty i o dani z příjmů (doručeno 7.9.2009). Zástupce žalobce reagoval podáním doručeným žalovanému 14.9.2009, kde argumentoval pracovní neschopností (přiložil i kopii rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti) a uvedl, že ve stanoveném termínu není schopen se k žalovanému dostavit, navrhl přitom náhradní termín na 7.10.2009. Nato se žalovaný pokusil 23.9.2009 zástupci žalobce doručit úřední záznam o postupu při stanovení základu daně podle pomůcek a písemnost „*Sdělení výsledků odvolacího řízení*“ svými pracovníky. Ti i přes trvalou pracovní neschopnost zástupce žalobce nezastihli, kontaktovali jej telefonicky a zástupce žalobce pracovníkům žalovaného sdělil, že nevidí důvod, proč se mu písemnosti nezašlou poštou. Nato žalovaný 9.10.2009 zástupci žalobce prostřednictvím pošty předmětné písemnosti doručil. Zástupce žalobce reagoval podáním doručeným žalovanému 26.10.2009, v němž uvedl, ve věci jakého daňového subjektu je toto podání činěno, a žádal o prodloužení lhůty k vyjádření se k výsledkům odvolacího řízení, a to do 26.11.2009. V této žádosti uvedl, že mu není znám obsah protokolu o jednání ze dne 1.9.2009 č.j. 67501/09/3709318002024, na podkladě kterého byla stanovena daň podle pomůcek, a dále, že se musí s novým stanovením daně podle pomůcek seznámit tak, aby se mohl řádně vyjádřit. Dále je ve spise založeno již jen napadené rozhodnutí žalovaného.

Soudu je z jeho úřední činnosti (ze spisu týchž účastníků sp. zn. 22 Af 12/2010) známo, že ve věci daně z přidané hodnoty byl podle úředního záznamu ze dne 10.9.2009 č.j. 8525/09-1302-803062 podkladem rozhodnutí též protokol o jednání ze dne 1.9.2009 č.j. 67501/09/3709318002024 ve věci srovnatelného daňového subjektu.

Krajský soud dospěl k závěru, že zástupce žalobce za situace, kdy byl k projednání výsledků odvolacího řízení předvolán jediným předvoláním jak ve věci daně z příjmů, tak ve věci daně z přidané hodnoty, na což navazovala veškerá další jednání zástupce žalobce a žalovaného, oprávněně očekával, že žalobcova podání budou přiřazována k oběma předmětům řízení (tzn. jak k řízení o dani z příjmů, tak k řízení o dani z přidané hodnoty), neboť vůči němu bylo uvedeným předvoláním deklarováno, že tato řízení jsou vedena společně. Pokud pak byla žádost doručená žalovanému dne 26.10.2009 řádně přiřazena k věci žalobce týkající se daně

z přidané hodnoty (jak vyplývá z podacího razítka žalovaného, konkrétně z údaje „130, Ja“), měla být – jako veškerá předchozí podání – přiřazena i k věci týkající se daně z příjmů. Měl-li o určení této písemnosti žalovaný pochybnosti, měl je odstranit příp. výzvou k odstranění nedostatků podání (což však neučinil). Žalovaný proto procesně pochybil, pokud namísto rozhodnutí o podané žádosti o prodloužení lhůty (navrhováno prodloužení do 26.11.2009) o věci obratem meritorně dne 2.11.2009 rozhodl. Jednání zástupce žalobce v tomto okamžiku přitom nelze vyhodnotit jako obstrukční, neboť i v podání doručeném žalovanému 26.10.2009 zástupce žalobce jasně deklaruje svůj zájem na seznámení se s obsahem spisu a svůj zájem na vyjádření se k výsledkům odvolacího řízení. Žalovaný žalobci možnost takového vyjádření odňal, když již 4. pracovní den po obdržení žádosti o prodloužení lhůty namísto jejího vyřízení o věci meritorně rozhodl.

Zatížil tak řízení vadou, která je způsobilá přivodit nezákonné rozhodnutí o věci samé, a proto krajský soud napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. zrušil a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Hodnocení žalobního bodu 2) by za této situace bylo předčasné a krajský soud toliko nad rámec potřebného odůvodnění konstatuje, že se na základě dosavadního obsahu spisu v této chvíli ztotožňuje s názorem žalovaného, že žalobcem namítané výhody nebyly žalobcem v celém dosavadním průběhu řízení pro zdaňovací období roku 2003 uplatněny, proto k nim dosud nemohl žalovaný přihlížet.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z procesního úspěchu žalobce ve sporu, kdy žalobci tak dle § 60 odst. 1 s.ř.s. vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

a) zaplacený soudní poplatek		2.000,- Kč
b) náklady právního zastoupení advokátem		
α) odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 2.100,- Kč bez DPH / úkon při těchto poskytnutých úkonech právní služby:		
1) příprava a převzetí věci		
2) sepis žaloby	§ 7, § 9 odst. 3 písm. f)	
3) replika z 24.3.2010	vyhl. č. 177/1996 Sb.	6.300,- Kč
β) paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300,- Kč / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. α)	§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.	900,- Kč
γ) DPH 20% z částek uvedených pod písm. α) - β)	§ 57 odst. 2 s.ř.s.	1.440,- Kč
Celkem		10.640,- Kč

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení shora uvedenou částku, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o.s.ř.“) k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 31. května 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu